

בס"ד א' אייר ה'תשפ"ו
הדלקת נרות - 18: 52
צאת השבת - 19: 44
רבנו תם - 20: 32
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ - עלון מס' 1298
@ השבת "ראש חודש אייר". (מוציאים 2 ספרי תורה).
@ לא אומרים "צדקתך"
@ ביום שלישי - יום הזכרון לחללי מערכות ישראל.
@ ביום רביעי - יום העצמאות.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

הזריע - מצורע אייר - אני יי רופאך

סגולה להשתתף בשיעורו בלויין
של הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
בבית הכנסת "אוהל מועד"
במוצ"ש בשעה 21:30

כפטידין: "השמים בסאי"
(ישעיה ס"ו)
השבת טז' לעומר,
פרקי אבות - פרק ב'

מעשיי הפרשה: תזריע:

- ← טומאת האישה לאחר שילדה בן או בת.
- ← טומאה הבאה ממחלות העור או מצרעת.
- ← טומאה הבאה משחין או מנגעים בראש ובזקן.
- ← דינים כלליים על המצורע ועל צרעת הבגדים.

מצורע:

- ← הוראות על הטקס והקורבנות שמביא המצורע ביום טהרתו.
- ← דיני צרעת הבית וטהרתו.
- ← טומאת הזב וטהרתו.
- ← טומאתה וטהרתה של אשה נידה או זבה.

"והיה בעור בשרו":

"והיה" - לשון שמחה. שמחה למה ועל מה? כאשר ישי אדם אל לבו שהנגעים באו עליו כעונש על חטאיו, אך ה' עשה עמו חסד והם דבקו רק בחיצוניותו - "בעור בשרו" - ולא בבשרו ממש, הוא יתמלא שמחה וישוב בתשובה. על כן נאמר: "והיה" - לשון שמחה.

"צרעת" יפה נדרשת. שהרי אם נשנה את מיקום העין תתחלף עם המילה 'עצרת', לומר לך אם נשמור תורה (חג שבועות), יוסרו מאיתנו כל הנגעים.

"זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו" (יד, ב)

אמר ריש לקיש, מהו שכתוב: "זאת תורת המצורע?" זאת תהיה תורתו של מוציא שם רע (ערכין ט"ו) וכבר אמר שלמה המלך "שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו" (משלי כא). אל תקרא "מצרות" אלא "מצרעות נפשו".

"נגע צרעת כי תהיה באדם והוא אל הכהן".

פסוק זה הוא נדיר מאוד - זהו הפסוק הראשון (וכמעט האחרון...) בתורה שגם מתחיל באות נו"ן ("נגע") וגם מסיים באות נו"ן ("הכהן").

יש כאן רמז להפטרה ולאותו מצורע נוכרי ששמו נעמן שמתחיל ומסיים באות נו"ן. והנביא שריפא אותו נקרא אלישע שהוא גם כהן. והרפואה באה על ידי מי הירדן יש להם רמז די שרף הספר התורה.

"איש כי הזריע ויכלה זכרו"

אלה הם החיים גשמית וגם רוחנית, כשלומד תורה לזרעה אחריה... ומצורע זהו ההיפך מהחיים. שמצורע אותיות שמוצא-רע אצל אחרים.

בעם ישראל נאמר "אשר אין בו מום..." שצריך להסתכל תמיד בעין טובה על כולם. (שלמה אלביליה הי"ו)

"וישלח את הצפור החיה" (י"ד ז')

הציפור החיה היא היצר הטוב. נשלחת אל מחוץ לעיר על פני השדה לומר, עולה מלמטה למעלה לקראת השכינה ללמד זכות. השדה היא השכינה ומסכמת השכינה עם יצר הטוב וזוהו יכפר על הבית הוא הגוף הזה יטהר טהרה כראוי.

"איש כי הזריע"

(נידה לא) אם האישה מזרעת תחילה יולדת בן ואם האישה מזריע תחילה יולדת בת. כתבו חכמים בזכר זכה האב להמשך דרכו ובנקבה לא. לכן זה גם עונה על השאלה למה בעצם אימא נקראת בשמה? אם כן אחרי אותיות אס באלף בית יבואו אותיות בן המשך זרעו של האב. (ב. בר דין הי"ו)

"אם לא בריתי יומם וליילה חוקות שמים וארץ לא שבת"

הכוונה לברית מילה. בתקוני הזוהר יש רמז מהפסוק "מלי יעלה לנו השמימה" ר"ת "מילה" סופי תיבות י.ה.ו.ה. שע"י קדושת המילה מתקרבים לה'. וכשנחבר יומ לילה וליילה יום. נראה שהאותיות מצטרפות ל"מילה" ואז מבינים היטב שכוונת הפסוק לברית מילה הגורמת להתקרבות לה'.

"וטמאה שבעת ימים"

שאלו את רשב"י, תלמידו, למה לזכר, הטומאה 7 ימים ולנקבה 14 יום? ענה: כשהאישה כורעת ללדת נשבעת מרוב כאב שלא תצטרך לבעלה. כשבא בן וכולם שמחים היא מתחרטת אחרי 7 ימים. וכשבאה בת מתחרטת אחרי 14 ימים. (אגרת הטיוול)
אומר רמז: בסדר הא-ב ז' של זכר האות ה-7 והמי של נקבה האות ה-14.

פינת הניבים והפתגמים

"יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ,"

שיגיעת שניהם משפחת עון". (אבות ב' ב')
"דרך ארץ" - מלאכה או סחורה.

"שיגיעת שניהם משפחת עון" - שהתורה מתשת כחו של אדם, והמלאכה מפרכת ומשברת את הגוף, ומתוך כך יצר הרע בטל ממנו. (רי עובדיה מברטנורא)

עין הרע, ויצר הרע, ושבנת הבריות,

מוציאין את האדם מן העולם. (אבות ב' יא')
חריצות לממון, ורוב התאוה, ורוע הנפש והוא חולי המרה השחורה שיביא האדם למאוס ראות עיניו וישנאהו, וייטב לו התבודדות וזה רק לרוע תאותם וקנתם בזולתם. (הרמב"ם)

הסירו ממשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת", "חידושי", "דרשו": <http://ladaat.info/> <https://www.hidush.co.il/>

פרקי אבות

- **הטעם** שקורין פרקי אבות בימי הספירה, לפי שימים אלה ימים קדושים ונוראים, כיוון שהם ימי דין, שבהם מתו תלמידי רבי עקיבא, ולכן נהגו לקרות פרקי אבות שיש בהם **דברי תוכחה ומוסר**, שבהיות לב האדם שבור, הוא עשוי יותר לקלוט דברי תוכחה.

- **ועוד טעם**, לפי שבימים אלה ימי האביב, עשוי היצר הרע להסית את האדם ולומר לו, למה לך לישב על התורה ועל העבודה, מוטב שתצא לטייל בגנות ובפרדסים, והאדם עשוי לקבל את דברי היצר כיון שהימים ימי פריחה, שהאילנות מבלבלים ומתחילים להוציא פירות נאים, לכן קורים בפרקי אבות ובספר משלי לעורר לב האדם שלא יגרר אחרי עצת היצר הרע, וישתדל לרדוף אחר מצות ומעשים טובים כדי שיזכה בחיי העולם הבא ולא יכלה זמנו בהליכתו אחרי תענוגי העולם הזה.

- **ועוד טעם**, לפי שבימי המועד לא יתכן שלא יימשך אחר עצת היצר הרע, בגלל רבוי האכילה והשתיה, כיון שבימי החגים יוצאים מסעודה אחת לשניה, ושובתים ממלאכה וטורח, שעל ידי דברי התוכחה והמוסר שיש בהם ישבר לבו של אדם. (ילקוט מעם לועז, אבות עמי א-ב).

א) מנהיג ישראל לומר רבות אבות בשבת הקיץ. מנהג זה כבר הובא בטור (או"ח סי' רצ"ב) שכתב: ונוהגין באשכנז לומר פרקי אבות במנחה, וכן כתב רב עמרם, ובספרד אומרים אותם בשחרית, עכ"ל. ויש עוד הבדלים במנהג, שיש אומרים אותם רק מפסח עד שבועות, ויש שנהגו לומר אותם עד י"ז בתמוז, ויש שהילות עד ר"ח אלול, או עד ראש השנה. והמנהג היום אצל הספרדים לאמרם בבוקר אחר תפלת מוסף מפסח עד שבועות.

ב) ולמנהג ספרד אומרים את כל המסכתא פעם אחת, אלא כיון שיש ששה שבועות מפסח עד שבועות, ומסכת אבות אינה כוללת אלא חמשה פרקים, התעוררה בעיה, מה ללמוד בשבוע האחרון שלפני שבועות: על כן לקחו פרק ממקום אחר וצרפו אותו לכאן כדי להשלים את השבוע הששי. פרק זה מדבר בעניני קנין התורה ומעלותיה ומלמד אותנו את דרכי קבלת התורה לפני שהיא צריכה הלמד, ומתאים ללמדו בשבוע האחרון לפני שבועות. לפני פרק ששי זה מוסיפים הקדמה: "ישנו חכמים בלשון המשנה", כדי להראות שאין פרק זה חלק מהמשניות של המסכת המקורית אלא תוספת מהברייתות החיצוניות.

ג) ואלו שנהגו לאמר עד י"ז בתמוז גמרו את המסכתא שני פעמים, והאומרים עד ר"ח אלול גמרו אותה שלש פעמים, ולמנהג אשכנז של היום שאומרים עד ראש השנה גומרים אותה ארבע פעמים. אלא היות ולא נשאר ששה שבועות עד ר"ה, בשבוע או שבועיים האחרונים אומרים שני פרקים לשבוע כדי לגמור את המסכתא בפעם האחרונה עד ר"ה.

ד) ובטעם אמירתם בימים אלו כתב הלבוש (בסי' תצ"ג): משום דפרקים אלו מדברים מדברי מוסר לקבל עלינו עול תורה ומצוות לכך אומרים אותם בשבתות מגאולת מצרים עד מתן תורה, ע"כ. והאומרים אותם גם אחר שבועות הטעם הוא שגם אחר קבלת התורה צריכים אנו לעבוד על עניני דרך ארץ וקנין התורה. ומה שאומרים אותם רק בקיץ ולא בחורף, משום שאז היום קצר ואין פנאי לאחר מנחה ללמוד פרקי אבות.

ה) הגאון רבי יעקב קמינצקי זצ"ל אמר (בספרו אמת ליעקב, בהקדמה לפרקי אבות): ללמוד מסכת אבות בשבועות שבין פסח לעצרת, יסוד הענין הוא מפני שאנו צועדים בעקבות אבותינו דור המדבר, שהכינו את עצמם לקבלת התורה.

ו) הרב כתב: מנהג יפה נשתרש אצל ישראל והוא "ללמוד" המסכת ולא "לאמר", מפני שעיקר המטרה בפרקים אלו הוא ללמוד אותם ולהבינם היטב כדי לקיים מה שכתוב בהם. **ישמע חכם ויוסף לקח!**

מכל מלמד" השכלתי

חודש אייר - אייר = אני יי רופאך

במקרא קוראים אותו בשם "זיו". השם אייר בא מאכדית ופירושו כמו זיו, אור, והוא בא להדגיש את האור המיוחד שישנו בעולם בחודש זה אחרי חודשי החורף הקודרים והוא החודש השני של האביב.

המסורת היהודית מייחסת סגולות חשובות מאוד לאורו של חודש אייר. אור מחיה ומרפא, מרפא את הגוף ואת הנפש. כפי שזה רמז בר"ת של השם **אייר** = "אני יי רופאך" וכותבים את השם בשתי "יודין" - **אייר**, להדגיש שהרפוי מתייחס לגוף ולנפש. והסגולה הזאת אע"פ שהיא עונתית וקשורה לטבע השנה, באה לו לחודש מכוח הגאולה של יציאת מצרים שבו ריפא הקב"ה את ישראל ממחלות הגוף והנפש שחלו בהם במחנות העבודה של מצרים. חז"ל מספרים כשיצאו בני ישראל ממצרים היו חולים ובעלי מומים בגוף ובנפש, סומן וחיגרים חורשים. אמר הקב"ה התורה כולה שלמות! שנאמר "תורת ה' תמימה", אתן אותה לבעלי מומין; הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה וריפא את בני ישראל מהמומים שלהם ואחר כן הביאם, בחודש סיון, למתן תורה. גם לעתיד לבוא, החמה תצא מנרתיקה ותרפא את כל הקמים לתחיה.

האם יש צרעת בזמן הזה

למעשה בזמן הזה אין מטמאים בטומאת צרעת, אך בכל זאת כתבו רוב האחרונים שכאשר אדם רואה שצמח מראה הנראה כצרעת בבשרו או בזקנו, אסור לו לתלוש את המראה. בטעם הדבר נימקו, שהרי עוד לפני שמתאמת הכהן את הצרעת יש איסור לקצוץ חשש נגע, לכן אין זה משנה האם יש כהן שיטמא או לאו. בעקבות כך שאיסור זה קיים גם בזמן הזה, דן **הרב אשר וייס** (תזריע, סי' כג) האם מותר למרוח משחה לגידול שיער במקום בו נראה שיש נתק (דהיינו שער שנשר בעקבות חשש צרעת). למעשה כתב להקל ממספר טעמים. **ראשית** כתב שדעת החזון איש, שהגדרת נתק היא שקבוצת שיער נושרת בפתאומיות, מה שאין כן במקרה בו אדם איבד שער בשלבים.

שנית כתב, שכאשר מצמיחים את השיער, במקרה זה ההצמחה היא בגרמא באמצעות משחה, וייתכן שבכך אין איסור.

שלישית הוסיף, אמנם **הרמב"ן** (ויקרא יג, לג) כתב שיש איסור להצמיח שיער שנשר בעקבות צרעת, אבל פירושו יחיד מבין הראשונים, ואחרים כתבו על בסיס דברי חז"ל שיש איסור לקצוץ שיער נוסף מסביב לנתק, אך לא לגדל את שיער הנתק שנשר.

רביעית, גם אם השיער היה נושר בבת אחת ויש מקום לחשוש לדעת הרמב"ן כנגד שאר הראשונים, דבר זה נכון כאשר הדברים מובאים בפירושו של הרמב"ן לגמרא, בהלכותיו וכדומה. האיסור להצמיח שיער במקום הנתק מובא בפירוש הרמב"ן על התורה, ולעיתים אין מסרת הפירוש להביא את דעתו ההלכתית אלא רק כיצד הבין את פשטי הפסוקים.

התפוז האחרון!

אנחנו מפליגים לנו לאיזו אוניברסיטה אורלנדו שמה, לומדים שם בקושי 5000 סטודנטים ברמה בינונית, שאף אחד לא מתייחס ברצינות לתארים של הבוגרים שלהם, כפי שלא מתייחסים בכבוד ראש לסגל המרצים שלה. אבל שם באתר אוניברסיטה אפרה וכפופת גו זו, יושב פרופסור דווקא מכובד ובעל שם במרחב האמריקני, ומתעקש לא לזוז משם. שמו פרופסור ג'וני ריצ'רדסון, גוי כבן 80, אשר הצליח להוציא בעשורים האחרונים כמה בוגרים העושים חיל במה שהם מכנים "מדעי ההתנהגות" שזו המומחיות שלו. לאיש הזה ישנן שיטות מפתיעות, תיאטרליות דרמטיות, אשר פועלות בלבבות, ומצליחות ליישר הרבה מן העוקם והעיוות האנושי.

"ובכן, לא מכבר אסף פרופ' ריצ'רדסון את הסטודנטים שלו, והודיע להם שיבואו לראות הצגה מדהימה, שתוסיף להם לקח גדול לחיים. הפרופ' הישיש הכניס את תלמידיו לאולם קטן שבמרכזו חדר זכוכית אטום ובו שני כסאות עור נוחים ושולחן עץ קטן.

על גבי השולחן הונח לו אחר כבוד תפוז כתום בגודל בינוני. חשוב לציין שהזכוכית היתה אטומה לחלוטין, כך שהסטודנטים ראו ושמועו את הנעשה בפנים, אך יושבי החדרון הזכוכית לא ידעו מה קורה סביבם.

"הסכיתו" ביקש הפרופ', "עוד מעט ייכנסו לכאן שתי נשים מכובדות מאוד. שתיהן משכילות ביותר, בעלות מעמד, אך אמותיהן של השתיים חולות ביותר, במצב כמעט סופני. הנה הן נכנסות ומתיישבות, עכשיו אכנס לחדרון ואמסור לכל אחת מכתב ובו נתון אחד פשוט. אגב, שתייהן יודעות שמדובר בתרגיל התנהגותי, אם כי במציאות כפי שדיווחתי לכם - אמותיהן באמת חולות ביותר והן מחפשות תרופה לאימן.

פרופ' ריצ'רדסון הקריא לסטודנטים את לשון המכתב שתקבל כל אחת מן הנשים. "גבי יקרה. התפוז המונח כאן על השולחן, הוא התפוז האחרון שנתר בעולם. אבל מן התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאות תציל את אמך ממוות. גם אמה של הגברת היושבת ממוך, במצב סופני דומה, וגם היא יודעת שהתפוז האחרון, עשוי להציל את חיי אמה. עליך לשכנע אותה, ולהשקיע כל מאמץ רגשי, שכלי, אנושי, כדי לזכות בתפוז עבור אמך, כי אמה היא הדבר הכי יקר בעולם לכל אחד ואחת, הלוא כן" זה לשון המכתב.

פרופ' ריצ'רדסון נכנס לחדרון, והגיש לנשים המכובדות את המכתבים.

"אנא קראו מכתב זה, והצפינו אותו בתיקן, מכאן ואילך הכל נתון בידיכן" אמר.

הפרופ' יצא מן החדרון, הנשים החשובות המשכילות הרגישות, קוראות את המכתב, ומביטות אחת אל השנייה. פה ושם הן מקנחות דמעה דקיקה. אמא זאת אמא. ומכאן ואילך מתפתח דיאלוג מרגש ונוגע ללב בין השתיים.

דיאלוג עם המון אילנטקט ושכל ישר, שנמשך שעה ארוכה.

והתפוז! התפוז הכתום נינוח ניצב לו באמצע השולחן. "במה חלתה אמך", שואלת הראשונה, ומכאן ואילך פורטת השנייה את מסע הסבל התלאות והיסורים של אמה היקרה והאהובה, בלשון עשירה היא מספרת על ילדותה ונעוריה השוקקים, עם אמא נפלאה ורחמנית המשקיעה בה את כל כוחותיה והונה, כדי שתלמד ותשכיל ותלך בדרך טובים.

ומדי אחי" עובר הכדור לעמיתתה מעבר לשולחן, ואף זו בלשון מתובלת במטאפורות ופניני לשון, מתארת את חייה הנעימים במחיצת אמה החשובה וטובת-הלב, אשת

חסד המאירה פנים לכל נזקק וחולה, וידיה פתוחות לצדקה. והתפוז? התפוז במרכז השולחן, טומן בחובו את תרופת הפלאים שכל אחת שואפת עבור אמה.

ואחרי שנחשפו המחלות וסיפורי הילדות והיסורים, התחילו הדמעות והבכי הגורף, כשכל אחת מנסה לשכנע את רעותה בחשיבות האוניברסלית, האישית, הרגשית עד כמה האם יקרה לה, ולמשפחה המורחבת לעם, ולמולדת. וכל אחת מנסה להטיף לחברתה, כי אם אמה תבריא היא עשויה להרבות טוב לאומה האמריקנית, ולכבוד הלאומי.

נו, ואיך אומרים, אחרי שעה ארוכה של דיבורים רגישים דומעים, ונסיונות שכנוע בלתי נילאים ובמיטב המליצה ומתק הלשון, מתעורר בקירבן הגוישקייט, אגוייאזיס. שופך הדמים, הוא הנחש הקדמוני, והויכוח הופך סוער וצעקני והטונים עולים, ומדד הדציבלים מתקרב למדד המעוף בשיאו.

השתיים נכנסות במלוא התנופה למלחמת הצלת חייה של האם החולה. והתפוז עדיין במרכז שולחן העץ והמיועד לתת רפואה לאחת האמהות.

ומכאן ואילך הטחנות והאשמות... "את חצופה ממש, אמי יותר צעירה מאמך בחמש שנים, קצת רחמים, תאפשרי לה להזדקן בכבוד".

"קשקשנית, אמך אומנם צעירה יותר אך סובלת ממחלות נוספות שספק אם יותירו אותה בחיים, גם אחרי תרופת התפוז. אבל אמי עד המחלה, תיפקדה 100% למרות מרומי גילה".

"חצופה, איך את מעזה לזלזל באמי? ומי שמך לקבוע מה יעשו לה הסכרת ואי ספיקת הכליה, מה את דוקטור! את בסך הכל אשה אכזרית ורעת-לב...!!!"

"סחרת דעת שכמותך אין לך שום הבנה ומושג ברפואה, ותפסיקי לכתות אותי בכינויי גנאי מרושעים, את בעצמך התגלמות הרוע..."

"ומה אניד, הצעקות והנאצות הפכו לחילופי מהלומות לנגד עיני הסטודנטים, ממש לא נעים. ובסופו של עימות דחפה החזקה מבין השתיים את רעותה, וחטפה את התפוז מן השולחן, תוך שהיא מסננת בין שיניה: "אם את לא מבינה במילים ובשכל ישר, אין לך ברירה אלא להבין בכוח, באלומות..."

כן, החזקה מבין השתיים אחזה את התפוז בשתי ידיה, ובקול גדול הודיעה למובסת: "אני מוכנה לעשות הכל בשביל אמא שלי, הכל, זה אומר להילחם עד טיפת דמי האחרונה כדי שהיא תחיה, והנה התפוז האחרון בידי".

וכאן נכנס פרופסור ג'וני ריצ'רדסון הישיש לחדרון הזכוכית, וביקש בשנית מן הנשים הנכבדות לקרוא בקול רם - בשנית - את המכתבים שהוגשו להן.

"נא לקרוא לאט לאט" ביקש ריצ'רדסון, והן קראו את המכתב... והנה לא יאומן כי יסופר, לכל אחת צורפה שורה שונה למכתב, כמה מילים פשוטות אבל משמעותיות. לגבי פלונית נכתב: "אבל מקליפת התפוז הזה, היחיד, ניתן להפיק תרופה שבוודאי תציל את אמך ממוות", ואילו במכתבה של פלמונית נכתב "ממיץ התפוז הזה ניתן להפיק תרופה לאימן..."

"זו היתה צריכה את הקליפה, וזו את המיץ, ושלוש על ישראל... שתי האמהות יכלו להבריא מאותו תפוז".

מוסר השכל: רבים וטובים מאזינים לעצמם, ומחרפים נפשם למות, עבור אידיאלים מעוותים אשר למענם לעיתים שופכים דם נקיים וחפים מפשע, בעוד שעם הקשבה טהורה, והקרבה קלה למען הזולת, יכלו להרבות המון המון חיים. (קובי לוי "העתונאי")

(לקוראינו היקרים ! ניתן לפרסם סיפור מהחיים מקורי, מרגש ומעניין בטל': 054-7743834)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך הורים יקרים! קיבלתם נשמות יקרות! אל תאבדו אותן!

חינוך הילדים היא אחת המשימות הקשות ביותר המוטלות על ההורים. כל בר דעת מבין כי חינוכו של הילד תלוי בשני גורמים: החינוך בבית והחינוך בבית הספר כאשר האחד משלים את השני.

אין ספק, כי הורה השולח את בניו לבית ספר מסוים רק בגלל קירבונו לביתו וזו הסיבה המכריעה בשיקולים הריחו בבחינת פושע ובכך הוא מהמר ומסכן את חייו ילדיו.

לא אחת התלבטויות רבות מקנות בליבם של הורים מסוימים לגבי ההחלטה שבחירת המוסד החינוכי ולעיתים שיקולים זרים הם המכריעים את הכף, כגון: שכר הלימוד, הסעה, קירבה לבית, כאשר הם אמנם דברים חשובים אך לא עיקריים. מן הראוי להשמיע לאותם הורים שאסור שסיבות טכניות מעין אלה יהיו השיקול העיקרי והמכריע בהחלטה!

בית מדרש "תפילה למשה"	
יום עצמאות יום רביעי ה' באייר תשפ"ו	
שליטיא	הרב 10:15
שליטיא	הרב 11:15
שליטיא	הרב 12:00
שליטיא	הרב 12:45
13:30	מנחה וארוחת צהריים יחד המלך
שליטיא	הרב 15:15
שליטיא	הרב 16:15
שליטיא	הרב 16:45
שליטיא	הרב 17:30
שליטיא	הרב 18:15
שליטיא	הרב 19:15
שליטיא	הרב 20:00
תפילה ערבית	

כולל "הזון עובדיה" מושב בן-זכאי
הר הרומנות 165
הצ'יבור מוזמן ביום העצמאות (יום רביעי) ליום שכולו תורה

הרב יהודה מויאל	09:00
הרב חיים יוסף דוד אברג'ל	10:00
הרב יגאל כהן	11:00
הרב יצחק פנגר	12:00
הרב בנימין חותה	12:45
הרב מאיר אליהו	13:15
הרב זמיר כהן	13:55
הרב שניר גואטה	14:30

הגאון הרב שלמה משה עמאר

הרב אהרן בוטבול	16:00
הרב יוסף דליה	16:40
הגאון הגדול הראשון לציון מרן הרב דוד יוסף	17:30
הרב מאיר אבוחצירא	18:15
הרב ליאור גלזר	19:15
הרב אלמוג לוי	19:15

עזרת נשים פתוחה רח' אבוחצירא 6, יבנה | טלפון בכיריות: 054-9789351

מתייערים מתייערים כולל "הזון עובדיה" מושב בן זכאי הר הרומנות 165 וואזע 052-5845183
"ארוחת צהריים במקום" נרות ושיעור פתחה | טלפון בכיריות: 052-5845183

כל הישועות והברכות כלים יסודיים וטובה בכורי
שתרמו לטעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר ונחת פרנסה טובה ולשלוה יתגשמו משאלות ליבם לטובה ולהבדיל לע"נ חיים ג'רפי כ"א אברהם ז"ל

פסוקה אמת
מרכז רוחני קהילתי
בית כנסת "אוהל מועד"
מוזמין את הציבור בשבת
12:00 - תהילים ושיעור לנשים.
16:00 - שיעור גמרא.
17:00 - מנחה לשבת.
19:20 - שיעור פברשת השבוע.
19:35 - ערבית מוצ"ש.
21:30 - שיעור בליווי של הרה"ג יצחק יוסף שליטיא

כל הישועות והברכות לישעיה ודליה נסימי
שתרמו לטעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת אושר ושלוה לרפואת דליה בת גורג'יה לרפואת חן-חיה בת חנה לע"נ חנה בת משה ז"ל

שלושים שנה משדרים את שער התורה הגדול פתבל ארגון "אברהם יגל"
משדר בליווי כל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליטיא בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הניסים 3 יבנה בשעה 21:30 שיעור ויקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים טעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פסוקה אמת
רפואה שלימה לטובה בכורי בת דבורה יסלח מרן ומרפא לרוב אבריה ושי"ה גידיה ותזכה לשנים רבות וטובות עם בעלה ניסים רפואה לטובה בת סולטנה

פסוקה אמת
יראאל ויהלכה דרי לרגל הולדת הבה יהי רצון שיעלה במעלות התורה בכל דרכי ומעשיו ויזכה לארכיכות ימים וברכה נחת ושלוה לחני מוסאי ומטי ליעקב דרי

פסוקה אמת
משה ויפה משה זכות תרומתם יתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, אושר פרנסה טובה נחת ושלוה יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

פסוקה אמת
כ"א אברהם יגל ישרה יעקובי שתרמו לטעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבם וירוו נחת אושר ושלוה מכל יוצאי חלציהם ולהבדיל לע"נ רבקה בת שמואל ז"ל

פסוקה אמת
לע"נ הצנועה והענוה לפטירת הצנועה והענוה בת משה וגולשן ז"ל די אייר פקדת שנתו

פסוקה אמת
מבלאת השלושים לפטירת הצנועה והענוה בת גוהר ויששכר ז"ל העליה לבית העלמין "בן זכאי" ביום ראשון ב' באייר (19-04-2026) בשעה 08:30 בבוקר

פסוקה אמת
לאהרן ואורה בניא שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות זיווג הזון ורפואה שלימה לאלה, והצלחה בלימודים לאילי ולארז

פסוקה אמת
מנחה וזהבה ידידי הקב"ה ישלח לחם רפואה שלימה. אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, ויזכו לשנים רבות טובות ונעימות וברכה והצלחה לייגל בן זהבה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

בני-שרה לארי בת רבקה ז"ל כני יעקובי בת נורו-חנה וציון ז"ל פירוז שקהיו בן זמנה ויהודה ז"ל אברהם נאמן בן מרים ז"ל ששון צחיקי בן עליזה ז"ל שלמה לנחמן בן סוליקה ואליהו ז"ל אלסי פקודת בת סוליקה ואליהו ז"ל טעדה-מזל בת ר' חיים ז"ל	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה דינה מאנדי בת חנה ואיוז ז"ל אסתר אהרון בת גוהר ויששכר ז"ל ביבי נסימי בת סרוור ושמואל ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל אמיליה מנחם בת ברוסטה ואברהם ז"ל יעקוטה כהן בת מישה ז"ל	בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל	אברהם יגל בן רעות היינו יוסף אהרוני בן ביבי היינו דוד ודידי בן נרגס הזכירה היינו שמואל ודידי בן ביבי היינו עדנה מוסאי בת איריס מנב"ת חנה ודידי בת שרה מנב"ת ישעיה נסימי בן חנה היינו דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת בהטרי ארשאבן בת נוצר מנב"ת דינה לוי בת סולטנה מנב"ת	שלמה לארי בן מרים היינו הרב ניסן ישראל בן חנה מנב"ת ישראל פרגי רמאל בן מרים היינו נהיית ישראל בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת ג'יראן מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה הויג בת מרי מנב"ת יפה צברי בת ריחן-רחל מנב"ת שגיא שרעבי בן אריה ואורית מנב"ת סימה טסה בת מרגלית מנב"ת
---	---	--------------------------------	--	---